

af særlige Forhold ikke kan være til Stede i Mødet i Eftermiddag, men derimod i Aften, og det ærede Medlem vil derfor blive første Taler ved Mødet i Aften.

Jeg skal derefter give Ordet til den næste indtegnede Taler, det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen.

N. P. Nielsen: Ministeriet for offentlige Arbejder nedsatte i sin Tid en Kommission angaaende Anlægget af en Jernbane mellem København og Køge. Den Betænkning, denne Kommission afgav, bærer Vidnesbyrd om et stort Arbejde, og der peges her med Rette paa de særdeles pragtfulde Forhold af landskabelig Karakter, som dels findes, dels kan fremskaffes mange Steder ved Køge Bugt. Det er naturligvis i første Række den store københavnske Befolkning, der vil nyde godt af disse nye Trafiklinier langs Køge Bugt. Denne Befolknings Trang til at komme ud i sunde og friske Omgivelser er i de senere Aar taget meget stærkt til, men naturligvis har ogsaa den lokale Befolkning meget store Interesser dær. Kommissionens Forslag om en Bane har, bl. a. paa Grund af vort Lands økonomiske Bæreevne, ikke Udsigt til at blive realiseret i de nærmeste Aar. Men i Kommissionen var skitseret Beplantning og Anlæg af Plantager, ligesom store Anlæg skulde indgaa i Projektet. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om han ikke vil overveje, om det var muligt ved en særlig Lov at sikre Arealet for et saadant Projekt, der sikkert i Fremtiden vil komme til at foreligge. Er det økonomisk umuligt at foretage Ekspropriation for Tiden, hvad jeg indrømmer med Rette kan siges, vil man dog kunne opnaa noget ved at paalægge de paagældende Arealer Servitutter, der kunde forhindre en Byggelse eller Udstykning, som helt eller delvis senere vilde forhindre et Anlæg i Overensstemmelse med Kommissionens Betænkning.

Den paagældende Kommission beskæftigede sig som bekendt ogsaa med Spørgsmaalet om en Strandvej langs Køge Bugt og mente, at den skulde anlægges før Jernbanen. Ogsaa her er der et Hensyn at tage til den københavnske Befolkning, der her vil faa Adgang til en herlig, frisk

og smuk Strand ikke langt fra Københavns umiddelbare Nærhed. Dette at skaffe en ny Vej ud fra København, og naturligvis særlig en Strandvej, er en i høj Grad smuk og sund Opgave. Vejene mod Nord fra København er jo flere: der er Strandvejen, Helsingørvejen, Frederiksborgvejen og Frederikssundvejen, men mod Syd og Vest har man kun Roskildevej og gamle Køgevej; den sidste er en smal Vej og ganske utilstrækkelig til den Færdsel, her foregaar, og ender blindt uden Forbindelse mod Syd.

I Kommissionen var der ikke Enighed om Retningslinien for denne Vej. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa. Ministeriet for offentlige Arbejder har rejst dette Spørgsmaal, og det burde efter min Formening ogsaa have søgt at realisere Sagen. Jeg mener i og for sig ikke, at det tilfalder Staten i Hovedsagen at bære Udgifterne, men dette Vejanlæg er af en saa ekstraordinær Karakter, at Staten efter min Mening meget vel kan forsvare at yde Sagen økonomisk Støtte. Udgifterne bør vel i Hovedsagen bæres af Grundejerne, af de to Amtskommuner Roskilde og København, af de mange Sognekommuner og endelig af Købstaden Køge og Hovedstaden København.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har fra Grundejerne langs Køge Bugt modtaget et Andragende med Anmodning om Fremme af Anlægget af denne Strandvej. Dette Andragende har Ministeren sendt til Københavns Amtsraad, desværre med den Bemærkning, at Staten ikke kunde yde Sagen økonomisk Støtte. Jeg haaber ikke desto mindre, at Statens økonomiske Forhold til sin Tid maa tillade, at der ydes en rimelig Støtte fra Statens Side. Den højtærede Minister formener, at Anlæg af Veje er en kommunal Opgave, og heri har Ministeren i al Almindelighed Ret, men der foreligger dog her Spørgsmaal om et Vejanlæg af ekstraordinær Karakter, og som vil berøre en Mængde Kommuner og Grundejeres Interesser.

Københavns Amtsraad vil søge Sagen realiseret, men jeg tror, at Sagen vanskelig kan gennemføres med den Lovhjemmel, vi har nu, og jeg skal derfor henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at stille sig velvilligt, saaledes at der — paa